

Stúdiót a kollégiumba!

Kapcsolódjunk be a Stúdiót minden kollégiumba! mozgalomba. Ezáltal mi is rengeteget nyerünk, hiszen elősegítjük a kollégiumok együttműködését, kulturális szintjének emelését, mozgósításuk nehézségeinek megoldását, azt, hogy a kollégistákból lelkes gyerekek, igazi egyetemisták váljanak.

Aki járt már több egyetemi, főiskolai kollégiumban, megfigyelhette, igen kevesen nélikülzik azt a nagyszerű, nevelő-szórakoztató, egyáltalán nem a hivalkodást szolgáló technikai berendezést.

Miért ismeretlen ez még nálunk? Miért hiányzik a kollégiumokból — a televízió és néhány rádió kivételével — még sok olyan eszköz, amely még otthonosabb tenné ezeket? Vajon miért járnak ki a kollégisták a szórakozóhelyekre vagy — a már kevésnek és sekélyesnek is bizonyuló — klubba?

Tudom, a válasz megcáfolhatatlan: kevés a pénz a kollégiumok fenntartására, fejlesztésére. Mégis keresnünk kell megoldást ebben a helyzetben is. *Nyugaton megoldható a „kollégiumrádió” felszerelése*, ha például a szegedi diákokthoz közlünk az Eötvös, a József Attila, az Irinyi és a Bolyai közös hálózatot épít. Ennek a megoldásnak se anyagi, se műszaki akadályát nem látok.

Elképzelésem a következő: a József Attila diákokthozban az úgynevezett „nagy tanuló” színpadteret teljesen kihasználhatjuk. Ennek átépítésével, megosztásával ki lehet alakítani egy „süket-szóbot” és a technikai helyiséget.

A stúdióhelyiségek megépítése után a hangszóróhálózatok kollégiumonként dominárendszerben, egymás mellé, egymástól függetlenül állíthatók össze. Lehetőséget nyújtva a fokozatos bővítésre, ha az egy időben történő megvalósítása esetleges pénzhány miatt nem megy. Így nem tartom lehetetlennek az első, a szegedi kollégiumrádió „műsorszórásának” pár hónapon belül megindítását.

Állítom, hogy nagy eredményt érünk el ennek segítségével a kollégiumi nevelésben. Azonos, közvetlen információforrással, az egészséges szülő műsorokkal erősíteni lehet a közösség érzetét az egyetemen, a kollégium hangja bármely pillanatban bejuthat a szobákba, közel hozza a szobák lakóit egymáshoz. Sokkal hatékonyabban menne a szervezés, az agitálás; rengeteg meghívót, plakátot, propagandamunkát megtekinthetünk. Megélnénk a kulturális élet. Zenei, irodalmi összeállítások, emlékműsorok nagy hallgatóságra találhatók. Sok tanárszakos gyakorlatot szerkezethetne iskolarádiók, kollégiumrádiók műsorainak szerkesztésében, vezetésében. Talán sikerülne elérni azt, hogy a kollégista ne csak formálisan legyen egyetemi, kollégiumi állampolgár, hanem ennek tudatában éljen, tanuljon, dolgozzon Szegeden 4—5 évet.

Tudom, mindezt nem könnyű megvalósítani, de nem tűnök az azt mondom, a köznevelődésért ez még csak nem is a legtöbb, amit tennünk kell.

HAJDÚ ATTILA

Ballagtunk...?

Hát igen, ez a nap is elérkezett. Már mint az ötödéses bölcsesek ballagásának napja. A gimnáziumi ballagás óta ugyan már jó néhány év eltelt, de május 8-án már délelőtt ünneplőbe öltözött TTK-sok emlékeztek a régi időkre... Gaudeamus igitur, rengeteg virág, meghatót szülő, feldiszipált folyosók, szép és megszépült emlékek. Életünk egy újabb szakasza zárult le, ismét búcsúzni kell hát valamtól... ezeket gondoltuk, amikor szertéppent a hír: este gyülekezünk az Aradi vértanúk terén, majd együtt végigjárva az alma materben együtt töltött évek szentereit, a búcsúbuli zenés-táncos hangulatával zárjuk majd egyetemi éveinket.

A valóság persze mindig más... de ennyire? Addig minden stimmel, hogy összegyűltünk a téren, sőt be is sétáltunk az egyetemre. Szülőik ugyan csak elváltak voltak (ünneplő ruha még kevésbé), node se baj, gondoltuk optimistán, majd csak kiakadunk. Alakult is: az alma mater szokásos esti képét mutatta. Néptelenség, portásfülke. Hogy mégsem érzékenyülhessünk teljesen a búcsúzás nosztalgiainak szentimentális áradatában, a folyosókon lépten-nyomon fel kellett gyűjtanunk a villanyokat, nehogy véletlenül a szétdobált cigarettacsikkek és újságpapírok között a sarkig nyitva hagyott WC-ajtón át innepi felvonuláskunk végképp rossz irányba terelődjen. Jól tudtuk ugyan, (öt egyetemi év alatt még kellett tanulnunk), hogy az egyetemi élet alapvetelménye a fokozott ön-

állóság, mégis itt már kicsit csodálkoztunk. Hát még akkor, amikor az előcsarnokban bennünket fogadó három oktatót (lehet, hogy négyen voltak) újra és újra viszontláttunk a lépcsőfordulóban, más és más tanszékek folyosóin, nyilván, hogy néhányuk mindenütt felbukkanó személye koncentráltan emlékezessen bennünket a távolmaradott többséggel együtt töltött kellemes évekre.

Az amúgy is meghatót, elérzékenyült hangulatot a végsőkig fokozta a harmadik emeleti, körülbelül 1X1 méteres táblán egy lilabetűs felirat: Búcsújunk. Férjassan bevallom: én is könnyeket morzsoltam szét. Ekkora figyelmesre igazán nem számítottunk.

A ballagás sava-borsa az esti műsor volt. Nem tudni ugyan, mi lett volna belőle, ha nincs Sárvári Zoltán, aki oktatóink egészen nagyszerű paródiával kitűnően elszórakoztatt bennünket. Ő képviselte ugyanis a műsor első és egyben utolsó számát. (Kb. 20 percig.) Ezt követően jó tíz percnyi báj- és kinszünet után megkezdődött a disco és a büfé.

Ami hátramaradt, az már igazán nem sok. 10—12 lány táncolt lelkesen az egyetem elvégzésének mámorító tudatában — egymással, 2—3 fű ivott lelkesen az egyetem elvégzésének mámorító tudatában — egymással, 4—5 oktató beszélgetett 1—2 ötödésessel — és egymással. Hogy meddig tartott, azt nem tudom. Többet elballagtunk.

DOMONKOS LÁSZLÓ

Földrengés Chilében

Chile a földrengések országa nemcsak geológiailag, hanem politikai vonatkozásban is. Az 1973-as emlékeztető események óta Chile népének sorsa a világ érdeklődésének homlokterében áll. Fokozottabban kell nekünk is figyelniük e tragikus sorsú ország népére és tágabb értelemben a forrongó földrész eseményeire is.

A SZOTE Gyógyszerésztudományi Karának irodalmi színpada élenjár e követelmény megvalósításában: május 12-én az orvosegyetem klubjában mutatják be Földrengés Chilében című dokumentumműsorukat. Erős István, az együttes rendezője és a műsor összeállítója szerint „aktuális társadalmi-politikai töltet nélkül nem lehet a mához a máról szólni.” Ezt a csak helyeselhető kijelentést olyan eszközzel valósították meg a gyógyszerészek, hogy a latin-amerikai folklor kincseinek bemutatásával az egzotikus földrész emberei teljes életközösségre kerültek. Ily módon egy megrázó történelmi esemény úgy kerül közelebb hozzánk, hogy azokat is megismerjük — Latin-Amerika, Chile népet — akikkel mindez megtörtént.

Az irodalmi színpad produkciója — amatőr együttesről lévén szó — nem is annyira a szakmai technikai felkészültséggel, a szereplők teljesítményével mérhető, mint inkább tagjainak lelkesedésével, a rendezés, a kívánt hatás elérésének megvalósítási módzataival. S ebben a megközelítésben a gyógyszerészkar színpadának igen értékes dokumentumműsora láthatunk ezen az estén. Különösen kitűnt a műsor összeállításának lépésről-lépésre átgondolt, logikusan felépített, tisztán áttekinthető koncepciója. Az elhangzott versek — Emilio Ballagas, Cesar Vallejo és végül, de korántsem utolsósorban Pablo Neruda műveiből — szervesen illeszkedtek a terror valóságát, az embertelenségben helyt állni tudók alakjait felidéző próza-visszaemlékezésekhez. Jó benyomást keltett a zenei aláfestés is.

A jövő útja a színjátásban egyre inkább a változatosabb előadások, új megoldások, kísérletek alkalmazása felé halad, s ezt fel is ismerték a műsor összeállítói, előadói. Jóllehet a kivitelezés, a mozgáskultúra még hagy némi kívánnivalót maga után, ám mindenképpen lelkes, fejlődőképes gárda a GYTK irodalmi színpada. Ez az előadásuk arról győzhetett meg bennünket: tovább kell haladniuk a megkezdett úton. **D. L.**

SZEGEDI

4 Egyetem hireiből

MEGHÍVÁS

Dr. Kovács László, a SZOTE Szülészeti és Nőgyógyászati Klinikájának docense, az Egészségügyi Világszervezet küldöttként részt vesz május 25—30 között a Szingapúrban rendezett I. Ázsiai Szülész-Nőgyógyász Világkongresszuson. Ezután az Egészségügyi Világszervezet szaktanácsadójaként felkeresi az emberi szaporodással és népesedéssel foglalkozó bangkoki és manilai ENSZ-kutatóközpontokat.

VÁLASZTÁS

Dr. Vastagh Pált, a JATE Állam- és Jogtudományi Karának tanársegédjét a KISZ IX. kongresszusán a Központi Bizottság Intéző Bizottságának tagjává választották. Felelősségteljes munkájának végzéséhez jó egészséget, sok sikert kívánunk!

SZEGEDI PROFESSZOR BRÜSSZELBEN

Dr. Antalffy György, a JATE Állam- és Jogtudományi Karának professzora, a Magyar Jogász Szövetség elnöke Brüsszelben részt vett a Nemzetközi Jogász Szövetség e lapjának, a Revue de Droit Contemporain-nek április 23—26 között rendezett szerkesztői bizottsági ülésén.

VEZETŐI ÉRTEKEZLET

A JATE KISZ-bizottsága május 13-án KISZ vezetői értekezletet tartott az egyetemi klubban. A megbeszélésen az egyetem kongresszusi küldöttei tájékoztatót tartottak a IX. Kongresszus eseményeiről és a KISZ-szervezet felkészüléséről a kongresszus adta feladatok elvégzésére.

VENDEGELÓADÁS

A JATE Szerves Kémiai Tanszékén tartotta meg május 12-én előadását a Magyar Kémikusok Egyesületének Csongrád megyei Csoportja. Az előadó dr. B. Schöneckert tudományos kutató volt az RDK-ból.

SZABAD PÁRTNAPOK

Időszerű külpolitikai és nemzetközi munkaszorgalmi kérdésekről tartottak szabad pártnapi előadást a SZOTE-n május 13-án, a JATE-n 20-án. Az orvosegyete-

men Dr. Koncz János, a megyei pártbizottság titkára volt az előadó, a JATE-n Rátkai Ferenc elvtárs, az MSZMP KB alosztály-vezetője.

ÚJ AKADEMIKUSOK — SZEGEDRŐL

A Magyar Tudományos Akadémia 136. közgyűlésének utolsó napján, május 7-én megválasztotta új rendes és levelező tagjait. Az akadémia rendes tagjává választotta a JATE Természettudományi Karának Növényéleti-tanszékéről Farkas Gábort, az Állam- és Jogtudományi Kar Államjogi Tanszékéről Kovács Istvánt és a Bolyai Intézetből Tandori Károly matematikust. Szegedről akadémiai levelező tag lett Grassely Gyula (JATE Ásványkőzettani tanszék) és Petri Gábor (SZOTE I. sz. Sebészeti klinika).

TERÜLETI MUNKAKÖZÖSSÉGI ÜLÉS

Bács-Kiskun és Csongrád megyék Felsőoktatási Kollégiumainak Területi Munkaközössége május 7-én tartotta meg soron következő ülését. A JATE Móra Ferenc Kiváló Kollégiumában a háziggazdák számolták be a kiváló kollégiumi cím elnyeréséről végzett munkájukról, majd a Kollégiumi Bizottság tagjai kérdésekre is válaszoltak.

KÜLFÖLDI UTAZÁS

Dr. Somogyi Frigyes egyetemi tanár a magyar-osztrák műszaki és tudományos egyezmény keretében két hónapra Ausztriába utazott, ezt követően pedig részt vesz és előadást tart a londoni nemzetközi katalízis konferencián, valamint a Lisszabonban megrendezendő kémiai szimpóziumon.

VENDEGEK

B. C. Leighton professor, a Londoni King's College fogszerológiai osztályának vezetője kéthetes látogatást tett Magyarországon a Kulturális Kapcsolatok Intézete vendégeként. E látogatás során felkereste egyetemünket is. — A grazi Fogászati Klinika orvosai május 13—15. között Szegedre látogattak. Megtekintették a SZOTE fogászati klinikáját, szakmai előadásokat tartottak és városnézésen vettek részt.

Tervezz étlapot!

Mindenki tudja, milyen viszonyok uralkodnak a menzán. Naponta kezünkbe vesszük a zsíros, mosogatóléltől nedves, csöpögő tálcákat, nap mint nap változtatjuk a kanalat, villát, kést, olyat keresünk, amelyikről nem lógnak az előző napi húsmaradványok. Mérgeződünk, mert a tányerunkra készített hússzeletben több a csont és a zsíros falat, mint a valódi hús, vagy a tésztát már megint feketére égették. Ebéd után jölesse néhány korty víz, csak éppen tiszta poharat nem adnak. — Nincs, elfogyott — mondják.

Mit tesz az egyetemi érdekvédelem, hogy javuljon az ételtés? — kérdezem Papliczki Páltól, az egyetemi KISZ-bizottság érdekvédelmi felelősétől.

Létréhozzunk egy csoportot, amely időnként hol az egyik, hol a másik menzán tart ellenőrzést.

Mire terjed ki a felügyelők ilyenkor?

Amint legkönnyebben megvizsgálhatunk: az adagok megfelelő-e a mennyiségi előírásoknak? Itt nincs helye a vitának: a mérleg nem csal. Nehezebb az íz, a minőség megállapítása. Minden rosszról bizonyíthatják, hogy ehető.

Az eredmény?

A mennyiséggel ritkán van baj. Annál több hibát találunk a minőségben.

Eleg változatos-e az étel? Lehet-e javítani a választékon?

A tervvel általában elégedettek. Az eredmény mégis sokszor kifogásolható: a kész étel nem olyan, mint az étlap terve-

zésekor gondoltuk — mondja Tubak István, az étlapösszeállító csoport vezetője. — Igyekszünk minél több ember véleményét meghallgatni, megkérdőzzük az orvostanhallgatókat is: milyen az étlap orvosi szemmel. Amióta működik ez a csoport, valamiképpen javult a helyzet: újabban süröbben adnak süteményt, mindennapos a saláta, a főzelék, nem használnak burgonyaport.

Tervezz étlapot! címmel plakát jelent meg a kettős menzán, csak éppen tiszta poharat nem adnak. — Nincs, elfogyott — mondják.

Voltak olyan kívánságok, amelyeknek nem lehet eleget tenni. Nem tudnak adni például rántott sajtot, palacsintát, hideg gyümölcslevest... Néhány komolytalan megjegyzés mellett olvashattunk sok érdekes, értékes javaslatot. Bevált ez a plakátos módszer, ösztönöz a rendszeres ellenőrzésre minden kollégiumban, minden karon.

Hogy nem kielégítő a diák-étkeztetés, annak olyan okai is vannak, amelyeket egyelőre nem lehet megszüntetni. — teszi hozzá Papliczki Pál. — Az egy adagra fordítható összegét régen állapították meg, azóta sokat változtak az árak, jóval többé kerül egy ebéd, egy vacsora elkészítése, mint amennyit a norma megengedne. Csoda-e, ha kevesebb zöldségfélélt, gyümölcsöt tudnak adni, mint amennyit az egészséges táplálkozáshoz szükséges?

Baj van a beszerzéssel is. Gyakran előfordul, hogy az előre megtervezett ételhez nem kapták meg a megfelelő nyersanyagot.

Nem mindig jó a hús, a tészta minősége. Sok gondot okoz a munkaerőhiány is az ötös üzemegekben. Nem kapnak elegendő meleg vizet, lassú a fűtés, sokszor nem készül el az ebéd háromnegyed 12-re.

Újszegeden épül az új konyha. Ha kész lesz, talán várható javulás.

Véleményem szerint nem jelent lényeges változást. Csupán ezer diák étkezhet ott, a többi hater az adag csak előkészítik, s itt bent főzik meg.

Szidjuk, ócsároljuk a menzát. Néha joggal, máskor ok nélkül. (Talán megszokásból.) Nem védeni, nem is támadni akarom az Általános Vendéglátó Vállalat 5-ös számú üzemet. Vannak hibák, amelyeket nem lehet, nem tudnak megszüntetni, de akadnak olyanok is, amire könnyen találnak megoldást, csupán egy kicsit több figyelmességet, nagyobb gondosságot kérünk az ott dolgozóktól.

Vajon mennyivel kerülne többé, ha tisztára mosott edényekben találnánk? Milyen jó lenne, ha kezét is moshatnánk a hallgatók, lenne minden nap törülköző, szappan. Ha negyed, fél egykor is találnánk tiszta vizes-poharat, vagy még két órákor is jutna mindenkinek papírszalvéta. Persze ez rajtunk, a hallgatókon is múlik. Ha nem vinnék föl ötösével a poharakat a kollégiumokba, nem tűnnének el az evőeszközök és a papírszalvéták, magunk is sokat tehetnénk a változásért. Apróságok ezek, de hiányuk sok bosszúságot okoz.

DOBOZI ESZTER